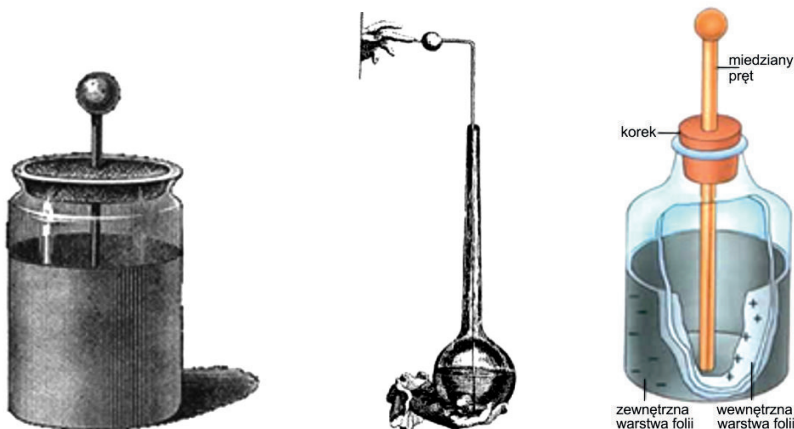

Butelka lejdejska, czyli kondensator ładunku elektrycznego

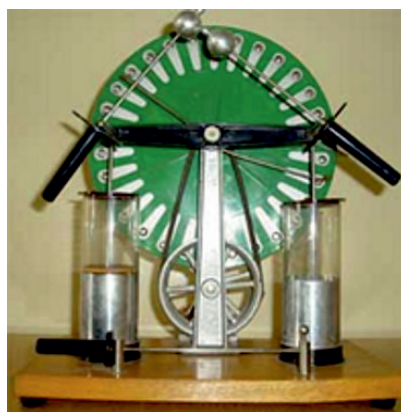
Pierwszy kondensator elektryczny, nazwany butelką lejdejską, został skonstruowany przez Ewalda Jürgena Georga von Kleista (1700–1747), dziekana katedrałnej w Kamieniu Pomorskim.

Było to naczynie ze szkła wypełnione wodą, zatkane korkiem przebitym na wylot miedzianym drutem.

Butelkę można było naładować ładunkiem elektrycznym stykając pręt z naładowanym ciałem. Poprzez wódkę prąd dostawał się do środka naczynia i łądował dodatnio lub ujemnie jego wewnętrzne ścianki. Pojemność elektryczną można było znacznie zwiększyć, pokrywając szkło od zewnątrz i wewnątrz folią przewodzącą prąd. Po połączeniu obu folii przewodnikiem można było uzyskać wyraźne efekty rozładowania butelki lejdejskiej. Kleist wykonał przynajmniej 9 udanych eksperymentów.

B. Franklin łapie ładunek elektryczny do butelki lejdejskiej

Współczesna maszyna elektrostatyczna, widoczne dwie butelki lejdejskie (obecnie nie napełnia się butelek wodą)

Z.G-M